

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 10. august 2017 — fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre udstedt mod Sławomir Andrzej Zdźaszek (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Amsterdam — Nederlandene)

(Sag C-271/17 PPU) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — præjudiciel forelæggelse efter hasteproceduren — politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — europæisk arrestordre — rammeafgørelse 2002/584/RIA — procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne — betingelser for fuldbyrdelse — fakultative grunde til at afslå fuldbyrdelse — artikel 4a, stk. 1, indsat ved rammeafgørelse 2009/299/RIA — arrestordre udstedt med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf — begrebet »retssag, der førte til afgørelsen« — procedure, som ændrer tidligere idømte straffe — afgørelse om fastsættelse af en samlet straf — afgørelse afsagt, uden at den pågældende selv var til stede — dømt person, der ikke selv var til stede under retssagen i forbindelse med hans oprindelige domfældelse, hverken i første instans eller under appelsagen — person, der blev repræsenteret ved en juridisk rådgiver i forbindelse med appelsagen — arrestordre, som ikke indeholder oplysninger herom — konsekvenser for den fuldbyrdende judicielle myndighed)

(2017/C 374/13)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Amsterdam

Part i hovedsagen

Sławomir Andrzej Zdźaszek

Konklusion

- 1) Begrebet »retssag, der førte til afgørelsen« i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 4a, stk. 1, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009, skal fortolkes således, at det ikke blot omfatter den retssag, som gav anledning til appellafgørelsen, når denne efter en ny undersøgelse af sagens realitet endeligt har taget stilling til den pågældende persons skyld, men ligeledes en efterfølgende procedure, såsom den, der førte til den i hovedsagen omhandlede dom om fastsættelse af en samlet straf, som førte til den afgørelse, som endeligt ændrede niveauet for den oprindeligt idømte straf, for så vidt som den myndighed, der traf denne sidstnævnte afgørelse, i denne forbindelse havde en vis skønsbeføjelse.
- 2) Rammeafgørelse 2002/584 skal fortolkes således, at den fuldbyrdende judicielle myndighed i det tilfælde, hvor den pågældende ikke selv har været til stede under den relevante procedure eller, i givet fald, under de relevante procedurer med henblik på anvendelsen af artikel 4a, stk. 1, i denne rammeafgørelse, og hvor hverken de oplysninger, der er indeholdt i formularen til en ensartet model for den europæiske arrestordre, der er vedlagt som bilag til den nævnte rammeafgørelse, eller de oplysninger, der er indhentet i medfør af samme rammeafgørelses artikel 15, stk. 2, indeholder tilstrækkelige oplysninger med henblik på at godtgøre, at der foreligger en af de situationer, der er omhandlet i artikel 4a, stk. 1, litra a)-d), i rammeafgørelse 2002/584, råder over muligheden for at afslå at fyldebyrde den europæiske arrestordre.

Denne rammeafgørelse, som ændret, forhindrer imidlertid ikke denne myndighed i at tage hensyn til samtlige de omstændigheder, der karakteriserer den sag, som den er forelagt, med henblik på at sikre, at den pågældendes ret til forsvar overholdes under den eller de relevante procedurer.

⁽¹⁾ EUT C 277 af 21.8.2017.